

pligtig Ejendoms Vurderingssum overstiger Ejendommens Grundværdi, og saaledes at der i det herved udkomne Beløb for hver Ejendom gives et Fradrag paa 10 000 Kr. Fritaget for sognekommunal Ejendomsskyld er desuden i Henhold til Lovforslagets § 24, 2det Stykke, alle Beboelsesejendomme, som er opført siden 1. Juni 1916 med Støtte af Stat eller Kommune i Henhold til Boliglovgivningen eller Lovene om Statstilskud eller Støtte til kommunale og andre Arbejders Iværksættelse. Princippet er altsaa dette, at man har villet fritage den nødtørftige Bolig for Skat, og endvidere har man tilstræbt ikke at give Skattelettelse til den Bebyggelse, der har fundet Sted forud for Højkonjunkturs Indtræden. Fra den Nedfældning af de gamle Ejendomsskatter paa fast Ejendom, som skal finde Sted, undtager man de Beboelsesejendomme, der er tilvejebragt i Tiden siden 1. Juni 1916 med Støtte af det offentlige. Bestemmelsen derom findes i Lovforslagets § 28 og lyder saaledes: „Er der paa en Ejendom efter 1. Juni 1916 paabegyndt Opførelse af nye Beboelsesbygninger med Støtte efter Boliglovgivningen eller Lovene om Statstilskud eller Støtte til kommunale eller andre Arbejders Iværksættelse, kan Ejeren forlange, at Gammelskatten ikke skal svares af disse Bygninger, saaledes at den Ejendommen paahvilende Gammelskat beregnes, som om den Del af Grunden, hvorpaa saadanne Bygninger er opførte, var ubebygget“. Forholdet er altsaa det, at hverken Ejendomsskyld eller Gammelskat kommer til at hvile paa de Beboelsesejendomme, der er opført i Højkonjunktursiden, altsaa efter 1. Juni 1916, saafremt disse Beboelsesejendomme er opført med Støtte af det offentlige, og at der ved Ansættelsen til Ejendomsskyld for de andre Bygninger, der er opført før og efter 1. Juni 1916, fradrages 10 000 Kr. Københavns, Frederiksbergs og Købstædernes hidtidige særegne Ejendomsskatter, saasom Areal-skat, Grundskat, Brolægningsskat, Husskat m. v., samles i een Skat, idet disse Skatter, som jeg allerede har sagt, nedfældes paa de enkelte Ejendomme under Navn af Gammelskat som en fast uforanderlig aarlig Ydelse lig det Aarsbeløb, hvormed disse Skatter rettelig hvilede paa de vedkommende Ejendomme den 31. December 1924. Areal-skatten vil, som jeg allerede har nævnt, i København dog kun være at medtage i Gammelskatten med $\frac{7}{10}$ af Aarsbeløbet. Resten, de $\frac{3}{10}$, er nemlig en gammel Vandafgift, og den bør ikke nedfældes som Gammelskat, idet København fremtidig

skal have Lejlighed til at fastsætte sin Vandafgift paa samme Maade som alle andre Kommuner i Danmark.

Altsaa, for Københavns og Købstædernes Vedkommende bliver Forholdet dette, at de særegne Ejendomsskatter nedfældes som en Gammelskat, at der indføres Grundskyld, og at Ejendomsskylden ophæves. I Sognekommunerne nedfældes den sidste Rest af Hartkornsskatten som Gammelskat samt en vis Promille af Ejendomsskylden paa Ikke-Landbrugsejendomme. Bestemmelsen herom er indført for at undgaa en ubillig Forskydning i Ejendomsskatterne fra de bymæssigt bebyggede Dele af Landkommunerne over til det egentlige Land. I den Tid, der er gaaet siden 1903, er der foregaaet en Forskydning fra Landet over til de bymæssigt bebyggede Dele i Landkommunerne. Bestemmelsen om, at man skal nedfælde en vis Promille af Ejendomsskylden for de bymæssigt bebyggede Dele i Landkommunerne, findes i § 27, men man vil bedst i Bemærkningerne kunne se, hvorledes denne Nedfældning finder Sted, og hvorledes dens Virkninger er. Jeg tager her en typisk Landkommune med en meget stærkt bymæssigt bebygget Del. I denne Landkommune havde man det særegne Forhold nu, at Grundværdien for Landbrugsejendomme var 1 680 000 Kr. Grundværdien for den købstadmæssigt bebyggede Del var lidt mindre, nemlig 1 657 000. Altsaa, i denne Kommune, hvor Grundværdien for de to Dele af Kommunen, den landbrugsmæssigt og den købstadmæssigt bebyggede Del, var omtrent ens, udgjorde Ejendomsskylden for den Del af Kommunen, der var det rene Land, kun 8 616 Kr., men for den købstadmæssigt bebyggede Del ikke mindre end 21 835 Kr. Det er klart, at dersom man nu ikke nedfældede en Del af Ejendomsskylden paa den købstadmæssigt bebyggede Del af Landkommunen, vilde denne faa en meget betydelig Skattelettelse, og denne Skattelettelse vilde væltes ud over de egentlige Landbrugsejendomme. Derfor foreslaas der i Lovforslaget en Nedfældning af Forskellen mellem de to Ydelser af disse to Dele af denne Kommune. Forskellen bliver ikke mindre end 13 337 Kr. Det svarer til en Promille af den samlede Ejendomsskyldværdi for den bymæssigt bebyggede Del af Kommunen, der er 7 182 000 Kr., af 1,9, og disse Ejendomme faar da en Nedfældning paa 1,9 pro mille i Form af Gammelskat. Derved undgaar man denne uretfærdige Forskydning fra den bymæssigt bebyggede Del af Landkommunen over til det rene Land.